

BEDENK DE DINGEN DIE BOVEN ZIJN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de apostel Paulus roept de kinderen Gods op om in hun gedachten bezig te zijn met de hemelse dingen, met de dingen die boven zijn.

Col. 3:1-2 – *“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.”*

God wil dat we in onze gedachten bezig zullen zijn met het Nieuwe Jeruzalem (Openb. 21), dat eens op de nieuwe aarde zal nederdalen, met onze woning daarboven in die stad (Joh. 14:1-3), met de vrede en de blijdschap die daar heersen, met alle engelen die daar zijn en ook al de heiligen die ons reeds naar de hemel voorgingen en met God de Vader en Jezus, Die daar ook aanwezig zijn. Hebr. 12:22-24 – *“Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden der engelen; Tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen; En tot den Middelaar des nieuwen testaments, Jezus, en het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel.”* Let op de zelfstandige, bijzondere plaats in de hemel van Jezus' Bloed. Hierover straks meer.

Om te begrijpen waarom Paulus dit zei, moeten we weten dat de mens een drie-eenheid is. De mens is geschapen naar lichaam, ziel en geest (1 Thess. 5:23). De geest was in het bijzonder door God bedoeld om met Hem gemeenschap te kunnen hebben. Toen de mens echter in zonde viel, stierf de geest (Gen. 2:17), waardoor gemeenschap met God niet meer mogelijk was. Indien wij echter onze zonden belijden en Jezus' Kruisoffer voor ons leven aannemen, worden wij wedergeboren en wordt onze geest weer levend gemaakt. Wij zijn nu weer in staat tot gemeenschap met God en opnieuw een eenheid van lichaam, ziel en geest.

De ziel bepaalt onze identiteit en is wie wij wérkelijk zijn. De ziel wordt gevormd door onze gevoelens en emoties, ons verstand, waartoe ook het denken behoort en onze wil. Toen we nog geen wedergeboren kinderen Gods waren, maar ongelovige wereldlingen, stond onze ziel onder de alleenheerschappij van ons lichaam, ons vlees. Onze geest was immers dood. Satan maakte hier dankbaar gebruik van, waardoor we gehoorzaam waren aan de wellusten, de boosheden en de andere uitwassen van het vlees.

Na de wedergeboorte is zoals gezegd alles anders geworden. Onze geest leeft weer en onze ziel kan voortaan positief worden beïnvloed door de geest, die nu in contact staat met God. Maar we behoren te weten dat onze ziel nog steeds kan worden beïnvloed door ons lichaam met al z'n vleselijke lusten en begeerten.

Het is niet moeilijk te verstaan, dat wanneer wij steeds weer toegeven aan ons vlees, onze ziel, onze identiteit, vleselijk zal worden. Dan worden wij vleselijke christenen.

Als wij echter na de wedergeboorte onze ziel steeds weer laten beïnvloeden door geestelijke zaken (zoals o.a. Gods Woord) die via onze geest binnenkomen, dan wordt onze ziel geestelijk en worden wij uiteindelijk geestelijke christenen. Laten wij ons goed realiseren, dat de geestelijke strijd tussen Gods Koninkrijk van Licht en satans koninkrijk van de duisternis plaatsvindt in ons denken. Het steeds weer opnieuw maken van de juiste keuze over wát we in onze gedachten toelaten is de strijd, die we moeten voeren.

Dáárom roept Paulus ons op om bezig te zijn met de hemelse dingen. Want hemelse dingen zijn geestelijke dingen. Het brengt ons voordeel om in het bijzonder deze dingen in gedachten te nemen en er over te mediteren. Waarom hierover nadenken?

Omdat gedachten woorden zijn! Weliswaar onuitgesproken woorden, maar toch woorden! En woorden hebben scheppingskracht. God schiep hemel en aarde en al wat leeft (Hebr. 1:10). En dat deed Hij met Zijn Woord, zoals we in Gen. 1 kunnen lezen. Hebr. 1:3 zegt dat Jezus álle dingen draagt door het Woord Zijner kracht. En in Col. 1:15-17 lezen we, dat alle

zichtbare (materiële) en onzichtbare (geestelijke) zaken door Jezus zijn geschapen. Maar ook de duivel scheidt met zijn woorden. Hij scheidt wanorde, chaos en kwade zaken en dat doet hij middels zijn leugens. De bijbel zegt dat hij de vader van de leugens is (Joh. 8:44).

Door het Woord te hanteren en dat doen wij niet alleen door het uit te spreken maar ook door er over na te denken, scheppen wij geestelijke vastheid en geestelijk leven in onze ziel. De bijbel is uitermate helder over deze geestelijke waarheid. Rom. 8:5-6 – *“Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is. Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;”*

Het in de gedachten nemen van vleselijke dingen bewerkt de dood in ons leven, maar het nadenken over geestelijke zaken bewerkt het leven in ons.

Paulus roept ons in het bijzonder op om dié dingen te gedenken waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. Dat lezen we zojuist in Col. 3:1-2.

Toen Jezus naar de hemel opvoer, was daarmee Zijn taak nog niet beëindigd. Ja, Zijn aardse taak was volbracht. Hij was in alles aan God de Vader gehoorzaam gebleven en Hij was volkomen onschuldig en zondeloos voor ons aan het kruis gestorven. Hij had de zonde, de schuld, het oordeel en de straf van de mensheid op Zich genomen en Hij had de Weg naar God weer hersteld en geopend. Maar in de hemel wachtte op Jezus het tweede deel van Zijn opdracht. Hij werd speciaal voor ons als hemelse Hogepriester aangesteld. Wat Zijn nu Zijn bezigheden voor ons?

De oudtestamentische, Israëlitische hogepriester moest behoorlijk medelijden kunnen hebben met de onwetenden, de dwalenden en de zwakken (Hebr. 5:2). Hij moest zich realiseren dat hij zélf zwak was en nog regelmatig zondigde, want dan kon hij met een bewogen hart voor het volk bidden.

Ook Jezus bidt voor ons. Doch oneindig veel krachtiger! En dat kan Hij doen, omdat Hij oprecht medelijden heeft met onze zwakheden. Want in alle dingen is Hij, net zoals wij, verzocht geweest, maar zonder één enkele zonde gebleven. Jezus ként onze strijd.

Hebr. 2:18 – *“Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij degenen, die verzocht worden, te hulp komen.”*

Hebr. 4:15 – *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”*

Jezus' gebed is krachtig als dynamiet! Hij overwon glorieus satan en alle demonen. Hij overwon graf, dood en hel en Hij werd door de Kracht van de Heilige Geest opgewekt. Hij leeft, hallelujah, en Hij leeft tot in Eeuwigheid. Jezus' leven is onvergankelijk en volmaakt en ook Zijn Hogepriesterschap is onvergankelijk en eeuwig. Jezus' leven heeft de oneindige Kracht van onvergankelijk leven (Hebr. 7:16) en daarom is Zijn gebed voor ons ook volmaakt. Toen Jezus nog op aarde wandelde, hoorde God de Vader Zijn gebeden áltijd (Joh. 11:41-42). Hoeveel te meer nu Jezus een volmaakt, eeuwig, onvergankelijk leven bezit. Jezus' gebeden voor ons zijn volmaakt en daarom kan Hij ons volkomen zalig maken. En Hij leeft áltijd om voor ons te bidden. Hallelujah! Hebr. 7:24-25 – *“Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap. Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.”*

De hogepriester moest ook voor de zonden van het volk offers brengen (Hebr. 5:1). Zijn belangrijkste taak was het brengen van offers voor het volk op de Grote Verzoendag (Lev. 16). Als een lid van het volk had gezondigd, dan moest hij of zij tot verzoening de voorgeschreven brandoffers brengen (Lev. 1:1-4). Maar soms was men hierin nalatig of vergat men de begane zonden of was men zich niet bewust van de begane zonden. In het bijzonder voor deze zonden moest de hogepriester op de Grote Verzoendag dierenoffers brengen. Dan ging hij met het dierenbloed het Allerheiligdom binnen en besprenkelde de Arke des Verbonds als schaduwbeeld van Gods troon.

Evenzo ging Jezus als onze Hogepriester het hemelse Allerheiligdom binnen met Zijn eigen Bloed om onze zonden te verzoenen.

Hebr. 2:17 – *“Waarom Hij in alles den broeders moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen.”*

Hebr. 9:12 – *“Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.”*

Jezus wendt in de hemel Zijn eigen Bloed aan om al onze onbewuste en/of vergeten zonden te verzoenen en te reinigen. Hij reinigt zelfs ons geweten (Hebr. 9:14). Jezus' kostbare, onvergankelijke Bloed heeft een eigen, bijzondere, zelfstandige plaats in de hemel (Hebr. 12:24). Hoe? Dat weten we niet! Maar het is geen Bloed dat roept om wraak en vergelding, maar Bloed dat spreekt over verzoening en genade, over vergeving en liefde. En wij mogen in de geest tot dit bijzondere Bloed in het hemelse Allerheiligdom naderen. Wat een genade!

Paulus roept ons op om de hemelse dingen te gedenken. Hij roept ons zelfs op om in de geest het hemelse Allerheiligdom binnen te gaan en tot Gods troon te naderen. De Weg is altijd voor ons vrij en geopend, broeders en zusters. Door Jezus' Bloed. Ook nu op dit moment mogen wij tot God komen. Hebr. 10:19-22 – *“Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.”*

Geliefde broeders en zusters, mogen wij allen Gods heerlijkheid ervaren als wij tot Zijn troon in het hemelse Allerheiligdom naderen. Onze hemelse Hogepriester zegene u. Amen.